

1886-03-26

ἡμεῖς ἔχοντες ἄξιον ἄνδρα ἑταῖρον ἡμῶν ἡμετέρας ἡλικίας

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10258>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ.

Συνδρομή έτησια προπληρωτέα εν τοις χωροις της Κύπρου Σελ. 6. εν ταϊς πόλεσι σελ. 8, και εν τῷ ἔξωτερικῷ φράγμα 15.
 Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις και διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
 Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩΙ εἰς Λεμησσοί.
 Editor S. HOURMOUZIOS LIMASSOL.

Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσίς σοι προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ἀργά θὰ φανερωθῶσι.

ΑΣΥΓΧΩΡΗΤΟΣ ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἐὰν ἔχωμεν τὴν ἀξίωσιν ὅτι σπουδαία βήματα ἐκάμαμεν πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν, ἐὰν ἔχωμεν τὴν ἰδέαν ὅτι ἀρκετὰ μέχρι τοῦδε ἐμάθομεν ἀναγκαῖα πρὸς συντήρησιν τῆς υγείας, ἐὰν παραδεχώμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν ἰδέαν ὅτι τὸ ὑγιὲς σῶμα δύναται νὰ περικλείσῃ ὑγιᾶ νοῦν (καὶ βεβαίως ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως ἡμῶν ταύτης ἐλαττοῦται κατὰ πολὺ ἡ ἀξία τοῦ διατυπώσαντος τὸ γνωμικὸν τοῦτο). Ἐὰν . . . —καὶ μυρία εἰς ἡμᾶς νὰ ἀραδιάσωμεν ἐνταῦθα καὶ ὑπεροπτικῶς νὰ ἀναγινώσκωμεν, —Κατόπιν, λέγομεν, τοσούτων εἰς ἡμᾶς πᾶσχομεν ὑπὸ φρικτῆς ἀσυγχωρήτου ἐλλείψεως, ἥτις μετὰ καὶ πολλῶν ἄλλων ὡς φλογίνη ρομφαία διώκει πᾶσαν ἔστω καὶ ὑπόθεσιν ἀκόμη περὶ τῆς προόδου μας εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ διασκορπίζει μετ' ἀμελικτοῦ τκληρότητος καὶ αὐτὰ τὰ εἰς ἡμᾶς ἀκόμη μὴ ἐπιτρέπουσα οὐδ' ἐπ' αὐτῶν νὰ στηριχθῇ ἡ ὑπόθεσις.

Μπα! τί συμβαίνει πάλιν θὰ ἀναφανήσωσί τινες.

Ὀλίγην ὑπομονὴν παρακαλῶ. Ἐπιτρέψατέ μοι δὲ πρῶτον νὰ ἀποτείνω πρὸς ὑμᾶς μερικὰς ἐρωτήσεις.

Προσεπαθήσαμεν κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἐλευθέρου πολιτισμοῦ νὰ εἰσάξωμεν καὶ νὰ μεταχειρίζομεθα πάντα τὰ τοῦ Εὐρωπαϊσμοῦ εἶδη καὶ συρμούς καὶ στολισματα καὶ κοσμήματα καὶ μυρία ἄλλα ῥήματα θέματα ἀναγκαῖα ὅπως ἀποδείξωσιν τὰς οἰκογενεῖας ἡμῶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ ἡμᾶς αὐτούς ὡς ἰκανωτάτους καὶ μι-

μητικωτάτους πρὸς πάντα Εὐρωπαϊκὸν συρμὸν; — Ἄρκει ν' ἀνοίξῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου, ἀκούω νὰ μοι λέγῃ τις, καὶ ἂν δὲν εἶσαι μύωψ θὰ ἴδῃς καὶ θὰ θαυμάσῃς μάλιστα κατὰ πόσον εἴμεθα ἄξιοι ἐπαίνου διὰ τὴν τοιαύτην πρόοδον. — Καλῶς ἔχει μεταβαίνω εἰς ἄλλην ἐρώτησιν.

Ἐφροντίσωμεν καὶ φροντίζωμεν διὰ τὸ πρῶτον τοὺς ὁποίους ἡ σημερινὴ πρόοδος ἀπαιτεῖ, καὶ δὲν ἔχομεν βεβαίως ἀνάγκην ἀναπτύξεως τούτων, νὰ ἀποκτήσωμεν ἢ νὰ ἀποκτῶμεν ὅσον τὸ δυνατόν πολλὰ διὰ νὰ σχηματίσωμεν περιουσίαν ὅσον τὸ δυνατόν μεγάλην καὶ ἀσφαλῆ διὰ νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὰ τέκνα μας; — Ἄν δὲν διχρήνης διὰ μικροσκοπίων λάβε τηλεσκοπίον, ὡς νὰ μ' ἐλεγέ τις, καὶ παρατήρησον ὅτι πᾶσα δυνατὴ προσπάθειά μας πρὸς τοῦτο τείνει. — Καλῶς καὶ τοῦτο. Μεταβαίνω εἰς ἄλλην.

Ἐμεριμνήσωμεν ἢ μεριμνῶμεν περὶ τῆς πνευματικῆς προόδου τῶν τέκνων μας (καὶ θὰ μὲ συγχωρήσῃτε πιστεύω διότι θεωρῶ τοῦτο τρίτην ἐρώτησιν, διότι ἐδῶ ἔχομεν τὴν σειράν τῆς) καὶ περὶ τῆς ἠθικῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τούτων ὅπως ἀναδείξωμεν τέκνα ἄξια τοῦ ὀνόματός "Ελλην καὶ τέκνα γήσια τῶν ἐνδόξων καὶ ἐναρέτων προπατόρων τῶν; — Αἱ προσπάθειαι ὅσον τὸ δυνατόν καὶ εἰς τοῦτο. Ἄς μεταβῶ εἰς ἄλλην ἐρώτησιν.

Ποία ἡ προσπάθεια, ἡ φροντίς, ἡ μεριμνά μας πρὸς τὸ νὰ διατηρῶμεν τὰ τέκνα μας ζωηρὰ, ὑγιᾶ καὶ εὐρωστά; — Ὡ, ἀκούω πολλοὺς νὰ λέγωσι, μήπως δὲν φροντίζομεν νὰ τρέφονται καλῶς, νὰ ἐν-

δύονται καλῶς; Ἐπειτα δὲν παρατηρεῖς ὅτι ἔχομεν ἰατροὺς οἰκογενειακοὺς ἐπισκεπτομένους συχνὰ ὄλους τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ;

Καλῶς ἐγὼ ὅμως ἤθελα νὰ μὴ μᾶς ἐπισκέπτωνται τόσο συχνὰ οἱ ἰατροὶ ἤθελα νὰ μὴ φοβώμεθα τόσο τὴν ἐλλείψιν τῆς καταλλήλου τροφῆς καὶ ἐνδυμασίας, πράγματα μάλιστα δυσκατόρθωτα εἰς τοὺς πολλοὺς. ἤθελα νὰ μὴ ἐπαναπαυώμεθα εἰς τὴν ὑπαρξιν πολλῶν ὀρολογιοποιῶν καὶ ν' ἀμελῶμεν τὰ ὀρολόγια, ἢ εἰς τὴν ὑπαρξιν πολλῶν σαρώθρων καὶ νὰ παραμελῶμεν τὸ σάρωμα. Τοιοῦτό τι ἤθελα καὶ ἐὰν ἡ θέλησίς μου αὕτη ἀντίκηται τῇ ἡμετέρᾳ καύσατέ με.

Φίλτατοι ἀναγνώσταί, σεῖς μάλιστα οἱ τῶν πόλεων κάτοικοι. Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, διότι αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν ὑπεράσπισιν τῶν προσφιλεστέρων ὑμῶν ὑπάρξεων. Ἐὰν θέλωμεν νὰ μετριάσωμεν τὰς ἐκ τῆς ἀναποφύτου ἐν ταῖς πόλεσιν ἀκινήσιας προερχομένας καχεξίας, μαρασμούς, ἀδυναμίας, ἀτροφίας καὶ κατὰ συνέπειαν τούτων τὰς σκληρὰς πρῶρους στέρησεις τῶν προσφιλῶν μας, ἐὰν θέλωμεν νὰ βλέπωμεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν τῶν ὄρατον ἐκεῖνο φυσικὸν καὶ ὄχι ἐπίπλαστον ἐρύθημα τὸ ἀποπνεόν ὑγιᾶν καὶ ῥώμην, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν ἰσχύνητα, τὴν ἀγορεξίαν καὶ τὴν ἀτροφίαν βαθμηδὸν παραχωρούσα τὴν θέσιν εἰς τὴν ὄρεξιν καὶ τὴν εὐτροφίαν, ἐὰν θέλωμεν τέλος ν' ἀπαλλαγῶμεν τῆς τρομερᾶς ἐκείνης νόσου ἥτις ἐξαπλοῦται ὄλοεν μεταξὺ τῶν ἀκίνητων ζῶν ζώντων πολιτῶν καὶ τῆς; ὁποία καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα

είνε αποτρόπαιον, ἢ προστίτωμεν νὰ στήσωμεν εἰς κατάλληλα μέρη γυμνάσια εἰς τὰ ὅποια ν' ἀφίνωμεν τὰ τέκνα μας μικρὰ ἢ μεγάλα ἄρρενα ἢ θήλεα νὰ γυμνάζωνται ἐλευθέρως καὶ νὰ διδάσκωνται ἐπ' αὐτῶν διαφόρους στροφάς καὶ κινήσεις ἀναγκαίας εἰς τὸ νὰ κινήσωσι τὸ αἷμα, ν' ἀναπτύξωσι τοὺς πνεύμονας καὶ νὰ ἐνισχύσωσι τοὺς μυῶνας.

Τὸ τοιοῦτον βέβαιον δὲν εἶνε ἀγνωστον πρὸς ὅλους ἡμᾶς καὶ ἀκριβῶς διότι δὲν εἶνε ἀγνωστον ἔχομεν περισσοτέραν ἐξήγνησιν διὰ τὴν ἀσύγνωστον ἀμέλειαν καὶ ἀφροντισίαν μας δι' ἕν τῶσφ ὀλιγιέξοδον ἔργον καὶ ἕμως τῶσφ ἐπωφελές.

Σπεύσατε λοιπὸν πρὸς Θεοῦ φίλοι πολίται εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοιούτων γυμνασίων τὸ ὅποιον τὸ εὐχάριστον ἀποτέλεσμα εἶνε καὶ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ θὰ γείνη καταφανέστερον, καὶ ἀδιάφορον ἂν δὲν εὐρίσκεται εἰς ὅλας τὰς πόλεις εἰδικὸς διδάσκαλος πρὸς τὸ νὰ γυμνάσῃ τὰς καταλλήλους καὶ διαφόρους κινήσεις. Μικρὸν κατὰ μικρὸν καὶ διὰ τῆς ὁδηγίας ἄλλων εἰδῶτων κάπως, θὰ δυνηθῶσι νὰ μάθωσιν οἱ παῖδες ἀρετὰς στροφάς· φθάσει νὰ γείνωσι καὶ τοῦτο εἶνε εὐκὸλον. Ἐὰν δὲν ἀναλαμβάνη κανὲν κοινὸν ταμεῖον νὰ ἐξοδεύσῃ τὸ ἀσημαντὸν πρὸς τοῦτο ποσὸν, μία μικρὰ καὶ ἀνεπαίσθητος σχεδὸν συνδρομὴ ἐξ ἑνὸς μόνου σελλινίου πολιτῶν τινῶν ἐκτιμώντων καὶ κατανοούντων πλείοτερον τῶν ἄλλων τὴν ὠφέλειαν ἀρκεῖ καὶ ὑπεραρκεῖ. Ἐνταῦθα ἐν Λεμησοῦ ἀνέλαβε πᾶν εὐγενῶς ὁ κ. Παῦλος Χριστοδουλίδης νὰ δέχηται τὰς συνδρομάς καὶ νὰ ἐπιστατήσῃ εἰς τὸ νὰ πηχθῶσιν οἱ ἀναγκαῖοι ἱστοὶ εἰς τὸ καὶ ἄλλοτε πρὸς τοῦτο χρησιμεύσαν μέρος ὀπισθεν τῆς αἰθούσης τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ.

Ἐλάλησα λοιπὸν καὶ ὑμεῖς ὄψεσθε ἂν οἱ λόγοι μου ἠχῆσωσι πρὸς γαστέρα ὧτα οὐκ ἔχουσαν, πᾶς δὲ ἀναγνώστης ἂς κατακρίνη ἢ ἐμὲ ἂν ἐλάλησά τι ἄτοπον ἢ ὑμᾶς ὡς κωφεύσαντας πρὸς τὰς καλὰς συμβουλὰς μου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΚΩΝ.

Ἡ Εὐρώπη κατήντησε ἂν ἐν καζάνι με γάλο στουμπωμένον εἰς τὸ ὅποιον ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα καὶ βράζουσι, κοχλοῦν, ἀνακατόνονται ἐκεῖ μέσα χωρὶς νὰ ξεύρουσι οἱ ἀπ' ἔξω τί πράγματα εἶνε. Μάτην κολλᾷ τις τὸ αὐτί του εἰς τὸ καζάνι διὰ νὰ καταλάβῃ τοῦ ἀχίστου ἀπὸ τὸν κρότον τὸ ἐμπεριεχόμενον. Μάτην προηλώθησαν πάνω ἔς αὐτὸ τὰ μμάτια τοῦ κόσμου καὶ περιμένουν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ν' ἀνατιναχθῇ, νὰ ἐκραγῇ,

νὰ κυλισθῇ, νὰ ἀνοίξῃ τέλος πάντων νὰ ἴδωσι τί εἶνε τὸ ἐμπεριεχόμενον . . . τὸ καζάνι νὰ μὴ θλῆναι τὴν μεγαλοπρεπεῖαν στέκει ἐπὶ τὴν θέσιν τοῦ ἀκλόνητον καὶ κοχλᾷ κοχλᾷ καὶ αἰωνίως κοχλᾷ. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εὐρίσκει μικρὰν τρύπαν καὶ ἐκτινάσσειται εἰς τὰ ἔξω μὲν μεγάλην ὄρμην ὀλίγος ἄτμος τὸν ἔπειθον τρέφον ἀμέσως ὅλοι καὶ τὸν κἀμνον δρῶ χιλιάδες κομμάτια, διότι τὸν ροφῶν μὲ χλωμὲς μύτταις, διὰ νὰ ἐνοήσωσι τὸ μυστικὸν τὸ ὅποιον περικλείει τὸ καζάνι, ἀλλὰ μάτην. Τὰ πράγματα εἶνε πολλὰ καὶ ὁ ἄτμος ἠνωμένος. Ἀπαιτεῖται ἄριστος χημικὸς ν' ἀναλύσῃ καὶ νὰ ἐνοήσῃ ἀπὸ πόσα πράγματα ἐξέρχεται τοιοῦτος ἄτμος. Ἐν τούτοις μερικοὶ ἔχοντες ὄψιν τὴν ὀφρῆσιν αἰσθάνονται μέσα ἔς τοὺς ἄτμους αὐτοὺς ἀναμειγμένους ὀμίχλας ἑλληνικοῦ ριτηνίτου, ρωσικοῦ θότικα, ἀγγλικῶν πρᾶντ, βιεννικῆς πύρρας, μακαρονῶν, πιλαφίου καὶ μέσα μέσῃ ἀκούεται καὶ κρότος ἰνδικῶν καριδιῶν, ἀρμενικῶν μήλων κλ. κλ. κλ. Ὁ κόσμος ἴσταται ἐκπληκτικὸς καὶ σκέπτεται τίθρᾳ γε θὰ γεννηθῇ ἐξ ὅλης αὐτῆς τῆς φύρδην μίγδην μάχης, καὶ ἕκαστος κατὰ τὸ ποσὸν τῆς προφητικῆς ὁμοειδίας τὴν ὅποιαν ἔχει ἐξάγει συμπεράσματα ἀναντα κάταντα παράντᾳ τε δόχμαί τε.

Θέλετε τώρα νὰ σᾶς ἀποδείξω καὶ ἐγὼ μέχρι τίνος βαθμοῦ φθάνει ἡ προφητικὴ ἰκανότης μου; Διατυπώσατε καθ' ὅλους τοὺς κανόνας καὶ τοὺς ἐπικρατοῦντας νόμους δηλ. τὸ σερὶ, τοὺς ὀθωμαν. νόμους, τὰς ὀρτινάντζας καὶ ἐν συνειδήσει ἀγγλικῆς κατασκευῆς καὶ μάρκας τὴν αἰτήσιν σας καὶ τότε μάλλιστα Αἱ φθάνει! ἐκατάλαβα τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν σας καὶ ἰδοὺ με πρόθυμον νὰ σᾶς εἴπω τί εἶδον ἐν ἐκστάσει.

“Θεὸς γὰρ μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος”

Ἐνῶ εἶχον τὰ βλέμματα προσηλωμένα ἐπὶ τοῦ τρομεροῦ καζανίου αἰφνης διεράγη τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ἐξορμησάντων ἀφρῶν, ὡς ἄλλη Ἀφροδίτη, ἀνεφύη νεανίς τις περικλῆς, μεγέθει πολὺ εὐπρεπεστάτη καὶ καμνήνη τοῦ γένους Ἑλλήνων (σκανδαλώδης ὡς βλέπετε ὄνειρος πρὸς Ἀγγλους ἀλλ' ἄληθης) ἐπὶ δὲ τῆς εὐρείας καὶ μεγαλοπρεποῦς κυανολεύκου ἐσθῆτός της γεγραμμένας τὰς ἐξῆς λέξεις: “Ἡ γνησία κληρονομία”, κατὰ τὸν δὲ τούτων τὰς ἐξῆς: “Λύσις τοῦ ἀνατολικοῦ ζητήματος”.—Καὶ ἔπειτα;—Ἐπειτα ἐξύπνησα . . .

Κἄτι ἀλωποῦδας καὶ σταφύλα ἀκούω νὰ μουρμουρίζετε· πλὴν ἀνάγνωτε τὰς ἐξῆς τελευταίας τηλεγραφικὰς εἰδήσεις καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι ἂν ἐγὼ ἐξύπνησα σεῖς κοιμᾶσθε ἀκόμη.

“Ἡ Ρωσσία σκοπεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν Βουλγαρίαν” καὶ ἡ Ἀγγλία θεβαίως πρέπει νὰ ὑπερασπιθῇ τοὺς ἀγαπητούς της. “Ἡ Ρωσσία ἐγείρει νέας ἀξιώσεις εἰς Ἀφγανιστάν” καὶ ἡ Ἀγγλία θεβαίως θ' ἀφήσῃ τοὺς ἀγαπητούς της μὲ τὰς ἀγαπητάς των ἀρ-

κούδας καὶ θὰ τρέξῃ νὰ ὑπερασπίσῃ τὰς Ἰνδίας. “Ἡ Ἑλλάς προσκλεῖ καὶ ἄλλα τέκνα της εἰς τὸν στρατὸν” καὶ ἴσως ἴσως χθές, τὴν 25ην Μαρτίου, θὰ ἤρχισεν ἡ συνέχεια τοῦ πρὸ 65 ἐτῶν ἀρξαμένου δραματος, ἡ δὲ φοβερὰ ἄλυσις τὴν ὅποιαν ἐτέκτανεν ὁ μακαρίζ τῆ πτώσει Σκληθουρῆς ἐσάτη καὶ διελάθη εἰς τὰ πυρῶδη νερά τῆς Σούδας. “Ἡ Ἰταλία παύει ἀπὸ τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Ἀλέξανδρον τῆς Βουλγαρίας εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του” διότι σκέπτεται ποῖαν πολιτικὴν νὰ τραπῇ εἰς αὐτὸ ὅλον τὸ ἀνακάτωμα. “Ἡ Αὐστρία ἐξοπλίζεται τεραστίως” διότι βλέπει ὅτι τὰ πράγματα ἐμεγάλωσαν πολὺ καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ μυστικοῦ δείπνου ὁ Καῖσαρ. “Ἡ Ρωσσία παρήγγειλε νὰ κατασκευασθῶσι τορπιλλοβόλοι λέμβοι ἰκανοὶ νὰ πλέωσιν εἰς ἀβάθη ὕδατα”, διότι ἔχει σκοπὸν νὰ διαβῇ τὸν Δούναβιν. “Ὁ Τσάρος κατέρχεται εἰς τὴν Κριμιχίαν” διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν καθέλευσιν μεγάλου πολεμικοῦ τὸ ὅποιον ἐκεῖ κατασκεύασε κλ. κλ. Ἐστερα λοιπὸν ἀπὸ ὅλας αὐτὰς τὰς εἰδήσεις αἱ ἑποικοὶ ὡς ἄτμοι ἐκπέμπονται ἐκ τοῦ βράζοντος καζανίου, σκέφθητε ποῖα ἢ λύσις τοῦ δράματος.

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Ἡρξάτο πλέον νὰ γίνηται γνωστὸν εἰς ὅλους ἐκεῖνο τὸ ὅποιον πρὸ πολλοῦ ἐλέγομεν καὶ ἐσχάτως ἀκόμη εἶπομεν ὅτι τὸ Νομοθετικὸν μας εἶνε μίση παντομίμα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Βουλῶν καὶ τίποτε ἄλλο. Τίθεται ὁ προϋπολογισμὸς ὑπ' ὄψιν τῶν βουλευτῶν μας, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν ἴδωσι μόνον καὶ νὰ κινήσωσι δις τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ βάλωσι χεῖρα ἐπ' αὐτοῦ. Ἐὰν κατορθωθῇ διὰ πολλοῦ κόπου (ρητέαν τοῦτο πρὸς ὄψιν μας) νὰ κερδήσωμεν τὴν πλειοψηφίαν καὶ νὰ ψηφισθῇ ἐν σχέδιον, ἀπορρίπτεται τοῦτο ἀνωτέρᾳ ἢ ἀνωτάτῃ θελήσει. Περὶ ζωτικῶν ζητημάτων δὲν ἐπιτρέπεται νὰ σκέπτονται. Εἰς τί λοιπὸν χρησιμεύουσιν; ἐρωτῶμεν καὶ πάλιν.

Τὸ περὶ προστασίας τῶν ζώων νομοσχέδιον ἀπερρίφθη, καὶ ταῦτα διὰ νὰ μᾶς φρονέουσιν οἱ Ἀγγλοὶ τοὺς σκύλλους μέσα εἰς τὴν αὐλὴν μας ἀνενοχλήτως. Οἱ κύβες ταραττοῦν πολὺ τὴν ἡσυχίαν τῶν Ἀγγλων, καθ' ἃ δὲ μανθάνομεν ἐζητήθη ὑπὸ τινῶν ἐνταῦθα Ἀγγλων νὰ θέσῃ τὸ Δημαρχεῖον φόρον ἐπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ τὸ Δημαρχεῖον καλῶς σκεφθὲν μανθάνομεν ὅτι θὰ διατάξῃ ὥστε τοῦ λοιποῦ πᾶς κύβων δέον νὰ φέρῃ λωρὶ δερμάτων περὶ τὸν λαιμὸν καὶ τὴν νύκτα νὰ κλείωνται οὗτοι ἐντὸς τῆς οἰκίας τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει, πᾶς δὲ κύβων μὴ ἔχων κύριον ἢ μὴ ἔχων τὸ λωρὶ νὰ φρονεῖται. Τοῦτο εἶνε τὸ

καλλίτερον, αλλά ο κύων και εντός της αύλης ύλακτεί και ταράττει την ήσυχίαν των πολλὰ λεπτῶν Ἀγγλων· και δὲν ἔμπορεῖ νὰ γείνη ἀλλέως· διότι μόνοι ἀστυνομικοὶ ἀλλὰ πιστοὶ φύλακες τῶν οἰκιῶν μας· κατὰ τῶν νεκτερινῶν κλεπτῶν μὲ μισθὸν εὐτελέστατον εἶνε οἱ κύνες, τοὺς ὁποίους οὐδεμία ἀστυνομικὴ δύναμις ἔστω καὶ εἰκοσιπενταχιλιάδης, δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ πιστῶς. Ὡστε νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲν τὸ μέτρον τὸ ὁποῖον ἐσκέφθη τὸ Δημαρχεῖον διὰ νὰ ἐκλείψωσι πολλοὶ ἀδέσποτοι κύνες, τῶν σωκακιῶν, ἀλλὰ και νὰ σκληρυνθῶσι κερμάτι τὰ νεῦρα τῶν Ἀγγλων νὰ μὴ ταράττωνται ἀπὸ τὰς ὑλακίας. Ἡ μήπως δυσαρεστοῦνται διότι αἱ ὑλακίαι αὐταὶ πολυλάκις ἀποτείνονται πρὸς ἀστυνομικοὺς φύλακας, τοὺς ὁποίους οἱ ἀπολίτευτοι τῆς Κύπρου κύνες ἐν τῇ πιστῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντός των δὲν ἔμαθον νὰ σέβωνται;

Ἔτερον διάγγελμα τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἀνεκοινώθη τοῖς κυρίοις Βουλευταῖς μας, ἐν ᾧ λέγει ὅτι τηλεγραφικῶς καλυπέβαλεν εἰς τὸν ὑπουργὸν τοῦ Κράτους τὰς ἐνστάσεις τῶν αἰρ. μελῶν διὰ τὴν νεωστὶ δημιουργηθεῖσαν θέσιν «ἐξεταστοῦ τῶν λμῶν τῶν προσόδων», ἀλλ' ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἀπήντησεν αὐτῷ ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἐσχάτως γενομένων καταχρήσεων ἡ θέσις αὕτη καθίσταται ἀναγκαία. Οἱ βουλευταὶ θ' ἀπαντήσωσι και εἰς τὸ διάγγελμα τοῦτο.

Τὸ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν σενοδριάταν τὴν 22 Μαρτίου κακουργιολογικὸν κτεδίκασε τὸν Νεόφυτον Χ' Πικναγιώτου ἐξ Ἐρήμης, Ἐμὶρ Ζατὲ Μεχμέτ, Κανήμ. Ἰσμαήλ και Νασιρὲ Χουσεῖν ἐκ Καντοῦ, κατηγορουμένους ὅτι τὴν 2 Ἰανουαρίου 86 ἐφόνευσαν ἢ ἐνήργησαν εἰς τὸν φόνον τοῦ ἄμῃρ Ἀλὴν Παρούτη, τοὺς δύο ἀνδρας και τὴν γυναῖκα εἰς θάνατον τὸν δὲ Κανήμ εἰς 15ετῆ φυλάκισιν.

Ἀπορίας ἀξίον μᾶς φαίνεται πῶς διὰ τὸν φόνον ἐνὸς ἀνεγνωρισμένου κακούργου καταδικάζονται τρεῖς εἰς θάνατον και ἕτερος εἰς 15ετῆ φυλάκισιν. Ἐπρεπεν ὁ νόμος μ' ὄλας τὰς βαρυτάτας κατὰ τοῦ φονέως περιπτώσεις νὰ ἦνε ἀρκετὰ ἥπιος πρὸς τὸν φονέα κακούργου ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ ὁποῖου και κακουργήματα ἦτο κα μὲν ἡ ἐπρχία ὀλοκλήρης.

Τὴν προπαραελθούσαν Κυριακὴν ἐσπέρας κλέπται εἰσῆλθον διὰ τινος ὀπισθινῆς θύρας, τῆς ὁποίας διὰ καταλλήλου ὀπῆς

ἔσυρον τὸν σύρτην, εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Κ. Χαρ. Διακούδη ἐν κεντρικωτάτῳ μέρει τῆς ἀγορᾶς Πιλιάρδου, ἤναψαν φῶς, ἐζήτησαν και εὔρον τὸ κλειδί τοῦ σύρματος, τὸ ἤνοιξαν, ἀπῆρσαν 800 περίπου γρόσια, χαρτί τινὰ τοῦ καπνοῦ, κιδώτια ἀστακῶν και ποτίλια; τι ἄς κονίκι, και ἐξῆλθον μὲ ὄλην τὴν ἡσυχίαν των χωρὶς νὰ τοὺς ἴδῃ οὔτε φύλαξ (ἂν δὲν ἦτο μαζὶ τῶν) οὔτε τίποτε. Ἀσφάλεια λοιπὸν μεγίστη! Τοὺς φόρους μόνον προσπαθήτε νὰ πληρώνητε και δι' αὐτὰ μὴ σὰς μέλλει. Κοιμᾶσθε ἡσυχᾶ και νὰ ἦσθε βέβαιοι ὅτι τὰ μαγαζεῖα και τὰ ὀσπητιά σας δὲν ταράττων ἀπὸ τὴν θέσιν των.

Ὁ Γιαννῆς Σάββα Βακανᾶ ἀπὸ χωρίον Ἀόφου τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ χωρίον Ὑψωνα, ἐνῷ ἐξῆλθε νύκτα νὰ ζητήσῃ τὰ ζῶά του τὰ ὁποῖα ἀφήκεν ἐκεῖ δι' ἐλίγην ὥραν νὰ βόσκουν, ἤκουσε νὰ τὸν λέγῃ μία φωνὴ γνωστὴ του «ἔλα ἀπ' ἐδῶ και εἰν' ἐδῶ τὰ ζῶά σου». Στραφεὶς λοιπὸν πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἐπυροβολήθη αἰφνης πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος, ἐτραυματίσθη βαρῶς ὁ ἀριστερὸς βραχίον και ἐλαφρῶς ἡ πλευρά.

Ἀύριον τὴν 12ην ὥραν ἄρχονται αἱ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἵπποδρομίαι αἰτίνας θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. Πολλοὶ ἄγγλοι ἐκ τῶν διαφόρων τῆς νήσου πόλεων χάριν τῶν ἵπποδρομιῶν ἀφίκοντο εἰς Λευκωσίαν.

Ὁ Μάρτιος ἐφάνη ὁ πλέον ἀλλόκοτος μὴν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Χιόνες ἀτελεύτητοι, ψύχρα διαβολεμόνη, βροχαὶ ἀδιάκοποι σχεδὸν, ἀλλὰ πότε; μετὰ μεσημβρίαν σχεδὸν πάντοτε. Τὸ πρῶτὸ μᾶς ἐδείκνυε γιὰ μίαν στιγμὴν τὰς ωραιότητάς τῆς ἀνοξέως, και κατόπιν τὰ ψυχρὰ μούτρα τρομεροῦ χειμῶνος. Χάλαζαι και κεραυνοὶ κατέστρεψαν αἱ μὲν πρῶται πολλοὺς καρποὺς τῶν δένδρων (χαρουπιῶν ἐλαιῶν κλ.) οἱ δὲ δευτέροι ἕνα ἄνδρα ἐκ τοῦ χωρίου Λάνιας Βασιλειῶν Βίκην ὀνομαζόμενον ὃν ἀφήκαν ἄπνου ἀποσστιγμὶ, και μίαν γυναῖκα ἐκ Κοιλανίου ὀποστώσαν τὴν αὐτὴν δυστυχῆ τύχην.

Καθῆκον μου θεωρῶ νὰ ἀπονέμω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου τῷ ἀξιοτίμῳ ἱατρῷ κ. Ν. Δέρβη διὰ τὸν κόπον και τὴν ἐπιμέλειαν ἣν κατέβαλεν εἰς τὴν νοσηλείαν τῆς συγγενοῦς μου ἐν Κυθραῖα σώσας αὐτὴν ἀπὸ σοβαρᾶν και σπουδαίαν ἀσθένειαν ὡς και πολλοὺς ἄλλους ἐγγχωρίους μου οὓς ἐπεσκέφθη, πάντες ἀνέκτησαν τὴν ὑγείαν των.

Κυθραῖα

Παπᾶ Ζαχαρίας.

ΦΥΡΑΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐπαινοῦνται πολὺ αἱ μουσικαὶ συναυλίαι και αἱ πικραστᾶσεις αἱ διδίδι ἀπὸ τινος ἐν Λάρνακῃ ὁ κ. Ρ. Ροδόπουλος. Ἐλπίζομεν νὰ ἐπισκεφθῇ και τὴν πόλιν μας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν θὰ μενῆν ὀλιγώτερον εὐχαριστημένους.

Εἰς σπουδαῖος ἀλλὰ κεκρυμμένος ἀπτυνομικὸς ὑπάλληλος τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Λεμεσῶν σιγᾶ ἀπὸ τινος. Τί τρέχει;

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ χωρίου Τζηβήδην ὅτι ὁ παπᾶς των Νεόφυτος ἐπειδὴ καταγίνεται εἰς τὰς ἐργασίας του εἰς τοὺς ἀγρούς και συμβαίνει πολλὰ και νὰ λάθωσιν ἀνάγκην τοῦ του διὰ θρησκευτικὸν τι καθῆκον και ἀνγκυκάζονται οἱ ἐγγχωριοὶ του νὰ ζητῶσιν ἱερεῖς ἐκ τοῦ πλησίον κειμένου χωρίου ἀγίου Ἀμβροσίου, προσέβαλε και ἐκεῖνος και ἡ ἀξιόσβεστος παπαδιά του τοὺς ξένους ἱερεῖς διὰ νὰ μὴ ἔρχωνται εἰς τὸ χωρίον του ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, και τοιουτοτρόπως προχθὲς ἠναγκάσθη πατήρ τις νὰ θάψῃ ὁ ἴδιος τὸ τέκνον του, διότι ὁ μὲν ἱερεὺς τοῦ χωρίου ἔλειπε μακρὰν οἱ δὲ ἱερεῖς τοῦ ἀγίου Ἀμβροσίου δὲν ἐτόλμησαν κατόπιν τῶν ὕβρεων τοῦ παπᾶ Νεοφύτου και τῆς παπαδιάς του νὰ ὑπάγουν νὰ τὸ θάψουν. Τοιαῦτα λοιπὸν κύριε Νεόφυτε παπᾶ μου γράφουν ἐκ τοῦ χωρίου σου ἀληθεύει ἢ ὄχι;

Κύριε Τρουμπετάρη.

Προχθὲς εἰς τὴν Λεμεσὸν ἔμαθα ὅτι τὸ παλαιὸν Δημοτικὸν Συμβούλιον ἔκαμεν ἕνα νομοσχέδιον διὰ νὰ στείλῃ εἰς τὸ Νομοθετικὸν μας, διὰ νὰ πληρώνομεν τόσα διὰ κάθε ζῶον ὁποῦ καθαλλικεύομεν ἢ φορτόνομεν και ἔμβαίνομεν εἰς τὴν Λεμεσὸν και τόσα διὰ τὰς καμήλαις και τόσα διὰ τὰ ἀμάξια μας. Ὅσον πᾶμεν, και πὸ τοὺς δικούς μας και πὸ τοὺς Ἑγγλιζοὺς τρακκονόμεθα ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ χωρικοὶ εἰς τὴν τσάκραν. Ἀκόμη τὰ τσακκίλια τῆς Λεμεσοῦ ἂν ἦτο πὸ ἀσῆμι δὲν θὰ μπεροῦσαν τὰ κτηνά μας νὸ σηκώσουν μὲ τὰ πέταλά των τοὺς φόρους τοῦ θέλου νὰ μᾶς θάλουν. Προσέξατε κύριοι Νομοθέται νὰ μὴ μᾶς βάλετε και ἄλλον φόρον πᾶνω ἔς τοὺς πολλοὺς πῶχομεν οἱ ὁποῖοι κάμουν τὴν πέτσαν μας 18 κομμάτια.

Εἰς χωρικοπολίτης.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Βαρωσίων.

Ἀξίος ἐπαίνου ἀληθῶς τυγχάνει ὁ ἀπὸ τινος διαμένων ἐν τῇ πόλει μας ὡς δικηγόρος κ. Γ. Κηπιάδης ὅστις ἀνέλωβε τὴν κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν τῶν νηστειῶν ἀνάπτυξιν τοῦ Εὐαγγελίου διὰ γλώσσης γλαφυρᾶς και καταληπτῆς τῷ λαῷ. Εἶθε νὰ ἐμμοῦντο τὸ παράδειγμα τοῦτου και ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἱκανὴ πρὸς τοῦτο ἄνδρες ἀφοῦ δυστυχῶς στερεῖται ἡ Κύπρος τῆς τοιαύτης ἀναγκασιότατης ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην διδασχῆς. Ἐν τελεί τῆς κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τοῦ

Σταυρού έρμηνεία; έποιήτατο ό κ Κηπιάδης εύχην ής τό συγκινητικώτατον τέλος έχει ώς εξής :

“Βοήθησον, Σταυρέ, τό έθνος ήμών, όπως επίτυχη τής ποθητής γενικής απολυτρώσε ώς του έκ τής δουλείας του, έκ τής δουλείας του νέου Φαραώ και απολαύση ελόκληρον πλήρους ανεξαρτησίας, πλήρους ελευθερίας και κυβερνηθῆ ύφ' ένα ακήπτρον, ύφ' ένα συνταγματικόν βασιλέα, τόν λοφιλῆ τών Έλλήνων Βασιλέα Γεώργιον τόν Α' άν φρού ρει, φυλαττε ώσαύτως υγεία τε και μακροη μερευοντα, ούν τῆ Σεπτῆ Βασιλίδι “Ολγα και τῷ διαδόχῳ Κωνσταντίνῳ, τῷ συνωνύμῳ τοῦ αγίου και μεγάλου εκείνου, όστις μετά τής αγίας μητρός του Έλένης ανεζήτησέ Σε μετά ζήλου, και ανευρέ Σε, και ύψωσέ Σε, και εδόξασέ Σε, εις τοῦ ιεροῦ και βαρβαρο κτόνου Λαβάρου του. Υπόταξόν δε υπό τοῦς πόδας αὐτοῦ τε και τοῦ Έλληνικοῦ έθνους πάντα έχθρόν και πολέμιον. Και τέλος λύτρωσον και ελευθέρωσον και τήν ιδιαιτέραν Πα τριδα ήμῶν Κύπρον, από πάσης δυναστείας, ξενικής και τάξον αὐτήν εις τάς τρυφεράς αγάλας τής Μητρός Έλλάδος, όπως μετά σύμπαντος τοῦ ελευθέρου Έλληνισμοῦ, δοξά ζη τό πανάγιον όνομα τοῦ επί Σε σταυρω θέντος Χριστοῦ και Σωτῆρος και Θεοῦ ήμῶν εις αιώνας αιώνων. Γένοιτο !!!

Κυρία «Σάλπιγξ». (Λάρνακι 27 3. 86.)

Διάλογος δύο πολιτῶν

Έωσφόρου και Έσπερινού.

Έωσφ. Έμειθε τά νέα κύρ Έσπερινέ ; ζήτω ό Δήμαρχός μας.

Έσπερ. Ποίος ό Δήμαρχός μας άν έχω τήν τιμήν να τόν γνωρίζω ; άν και όλιγον με μέλλει.

Έωσφ. Χάρις εις τάς εξαμήνους προσπαθει άς μας, κατωρθώσαμεν να έθρονησῆ και πάλιν σύσσωμος ό ένη και νέα δήμαρχός μας.

Έσπ. Εὔγε φίλε έωσφόρε, αλλά καθώς έμαθα εξωδεύσετε και όλίγα χρηματάκια μαζί με τάς προσπαθείας; π. χ. ήκούσθη ότι εδόθη χορός ή άφεςπερις εις οικίαν υπαλλήλου τοῦ Δημαρχείου, και προσεκήθησαν και οι φίλοι των, ήκούσθη μεγάλη εὔπροσηγορία και τραταμένα ρακῆς και τά τοιαῦτα να σοῦ εἰπῶ τήν αλήθειαν, τέτοιον νοῦν έμεῖς δέν θέλομεν να τόν έχωμεν και άς άκούσωμεν τάς μετ' εἰρωνείας εύχάς τοῦ Δημάρχου διά τάς μη αποτυλεσματικές ενεργείας μας.

Έωσφ. Τι να πῆς φίλε έσπερινέ, έμεῖς εἰδῶ στήν Σκάλαν πάντοτε θα όπισθοδρομοῦμεν ενεκεν τής άσυμφωνίας και άδιαφορίας μας.

Έσπ. Έχεις δίκαιον φίλε έωσφόρε, έμεῖς όμως σκεπτόμεθα τώρα να υποβάλωμεν μέτρα οικονομικά και τελεσφόρα. π. χ. διευθυντής κανταριών πρέπει να συγχωνευθῆ υπό τό όνομα ταμίας, οι δέ κανταριτζήδες, κκιλε τζήδες δέον να κρατῶσι διπλότυπα, επίσης και ό διευθυντής ή σφραγιστής τοῦ Σφραγείου να φέρη επίσης διπλότυπον, να μη συμβαί νωσι λάθη, και δύναται ό κατά διαφόρους

έποχάς, έλεγκτής τῶν λογαριασμών να έχη μίαν θάσιν τῶν απαιτήσεών του, όχι καθώς σήμεραν ποῦ εἶνε όπου μ' εύρει; και όπου ε' εύρω.

Έωσφ. Άρπεριμ φίλε έσπερινέ, εἶσαι κοφινούρη; έλησμόνητες όμως ότι πρέπει να γίνη ένα κολάι και για τά ξύλα και κάρβουνα, διά να ήνε ελευθερα και μακράν τοῦ Δημαρχείου να διακκανανίζηται ή τιμή των.

Έσπ. Δέν έλησμόνησα, φίλε μου, διότι εἶνεκαί ή δική μου κάπα καμένη, αλλά στενοχωροῦμαι να μιλήσω για να μη φαίνωμαι κακός.

Έωσφ. Πολλά τά έτη κύρ έσπερινέ άλλοτε πάλιν τά λέμεν. Σφῦρα.

Αὐτόθεν 1 Ἀπριλίου 86.

Θέατρον.

Χαιρετίζει και πάλιν ή πόλις τής Λάρνακος και συχαίρει από καρδίας τῷ μόμφθιασώτῃ του κ. Ροδίῳ Ροδοπούλῳ μετά τής εὔγενοῦς κυρίας του ώς πολλά προσπαθῶντων και δι' ασμάτων, και διά κωμωδιῶν, και δι' απαγγελιῶν διαφόρων να εύχαριστήσασιν τό πρό πολλοῦ εν μεγίστη άθυμία διατελοῦν δημοσίον. ἄλλα

Ἀναπαράδιᾱ

Νά πάρη ό διάβολος τόν γραμματικόν ποῦ έπλασε τάς τρεῖς δυσλλάβους ταύτας προθέσεις και έκαμε τόν κόσμον μ' αὐτάς να περπατῆ και να κοιμάττι, και να τοῦ μιλάς και να μη μιλά, διότι έχει πολλά να όμιλήσῃ μόνος του. Ἀπεφασίσαμεν όμως από κοινού να διαγράψωμεν από τάς γραμματικάς εν γένει τάς κατηραμένες αὐτάς προθέσεις και παρακαλοῦμεν τοῦς διδασκαλοῦς να μάς άκολουθήσωσι αφού και αὐτοί όχι όλιγώτερον ήμῶν υποφέρουν.

Ό κατχτροφεύς τῶν άγρίων.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία άπισσα γρ.	210—220
„ συνήθη γερά,	195—208
„ χαλασμένα	170—190
Ρακή σοῦμα 19 βαθ. ή όκά παρ. 66-67	
Σταφίδες βρασταί παράδ. ή όκά 72—73	
σίτος (Λευκ. λρ. 182.) Γρ. 39—40.	
κριτή „ „	20—21.

Τήν λίσιν τοῦ εν τῷ 95 άρ. Ἀλγεβρικοῦ προβλήματος; έστειλαν ήμῖν και οι αξιότιμοι κύριοι Κλεόβουλος Κόφτης έντευθεν, Ε. Λοί ζοι έκ Βιρωσίων, Π. Μαυρομαμάτης έκ Κτήματος Πάφου, Δημ. Η. Ίακωβίδης μαθητ. τοῦ Έλλ. σχολείου Λάρνακος, Κυρ. Χ' Δημητρίου έκ Λάρνακος και Μιλτιάδης Βασιλείου έκ Κυθραίας.

Δύσις αἰνίγματος 96

“Ακύλος” είμαι μή μ'έγγισης και σε καίω.

“αύλος” είμαι: άν με παίξης σε χορεύω.

Μίαν φίλην και μίαν όξειαν

άν 'ς τήν κεφαλήν μου θέσης

κ' εις τόν εύχαρι λαμόν μου

δρό κοκκίδα; άν προσθέσης

“αύλος” πρό τῶν ποδῶν σου

ώς ψυχή ενώπιόν σου.

Μ Ι. Εὐθύβουλος.

Αἶνιγμα 97

Παντοῦ πάντα αγοράζω όταν έχω κεφαλήν άνιτήν χάσω δέν σαλεύω από τήν γραμματικήν.

Πρόβλημα.

Λάκκον τινά δύναται έργάτης τις ν' άνοίξη εις 4 ήμέρας, έτερος δέ εις 8. Έάν έργασθῶσι και οι δύο όμοῦ επί 2 ήμέρας ύπολείπονται έτι 5 μέτρα εν' άνοιχθῆ ό λάκκος. Ζητεῖται πῶσων μέτρων βάρους εἶχεν ό λάκκος. έκ Λεμησσοῦ Ν. Γ. Μ.

Γ Ν Ω Σ Τ Ο Π Ο Ι Η Σ Ε Ι Σ .

Ό κ. Ἀγαθοκλῆς Ν. Γαλανίδης εν Λεμησσοῦ έπρομηθεύθη εσχάτως θειάφιρον Ἰταλικόν, όπερ άπεδείχθη τό καλλίτερον πάντων, μετά τῶν καταλλήλων μηχανισμῶν δι' ὧν κονίζονται αι άμπελοι. Ἀπεδείχθη ότι πολλῶν χωρίων αι άμπελοι διά τοῦ κονίσματος ιάθησαν εν τελῶς και άπηλλάχθησαν τής στάκτης και τῶν καταστρεπτικῶν έντόμων. Σπεύσατε λοιπόν άπαντες εύχαίρω; εις τό σωτήριον τοῦτο φάρμακον.

Επίσης ό κ. Α. Γαλανίδης έπρομηθεύσατο ώρολόγια παντός είδους ποιότητος ήγγυημένης και αξίας καταβχιολόσης μέχρι τῶν δέκα σελινίων. Τόσον δέ τῶν άκριβῶν όσον και τῶν εφθινῶν ό μηχανισμός εἶνε εξαίρετος, ή δέ δικυφρά προκύπτει έκ τής αξίας τοῦ μετάλλου τῶν έξωτερικῶν μόνον κλυμμάτων. Με δέκα λοιπόν σελίνια άποκτά κανείς πολύ καλόν ώρολόγιον.

Ό κ. Νικήτας Σατταλῶν Σιμαίο; εν τῷ υπ' αριθ. 214 δδδ; αγίου Γεωργίου (εν Λεμησσοῦ) καταστήματί του κατασκευάζει κονιάκ, μαστίχαν και διάφορα άλλα ποτά κατασκευής άρίστης και ποιότητος μοναδικῆς. Πωλει και χονδρικῶς και λιανικῶς εις τιμάς συγκαταβατικάς. Ό βουλόμενος άπειθυνθήτω πρός αὐτόν και θέλει βεβαιωθῆ περί τής αλήθείας τῶν ύποσχέσεών του.

Ό κ. Πέτρος Χρηστίδης άναίξας νέον Ζαχαροπλαστειον εν Λευκωσία εις τόν δρόμον Παρουξίζατέ παραπλευρώς τοῦ Ταχυδρομείου υπ' αριθ' 17 κατασκευάζει γλυκίσματα και κομφέττα διαφόρων ειδῶν. Δέχεται παραγγελίας διά γάμους κλ. εις τιμάς συγκαταβατικωτάτας, και εν γένει ύπόσχεται εις πάντα έπισκέπτην ότι θα μείνη καθ' όλα εύχαριστημένος πρός τε τήν κατασκευήν και τήν τιμήν.

Έκ τοῦ τυπογραφείου ή ΚΥΠΡΟΣ
ΕΓΓΡΟΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ εν Λευκωσία.